IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 148)
z dnia 12 lipca 2023 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 148)

12 lipca 2023 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi ministra rozwoju i technologii na dezyderat nr 274 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju i technologii na dezyderat nr 303 skierowany do ministra infrastruktury w sprawie zmian w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 308 w sprawie waloryzacji świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji;

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju i technologii na dezyderat nr 310 w sprawie poprawy dostępności mieszkań na wynajem poprzez wsparcie funkcjonowania społecznych agencji najmu oraz działania mające na celu ograniczenie liczby pustostanów;

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie dotyczącym uproszczenia zasad wydawania orzeczeń o niepełnosprawności (BKSP-144-IX-707/23);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1904 ze zm.) w zakresie przepisów dotyczących skargi nadzwyczajnej (BKSP-144-IX-709/23);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127 ze zm.) w zakresie dotyczącym uprawnień pokrzywdzonego (BKSP-144-IX-710/23);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zwiększenia wsparcia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (BKSP-144-IX-711/23);

– rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122) (BKSP-144-IX-712/23).

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Gołębiowski** zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego Ministerstwa Rozwoju i Technologii wraz ze współpra-

cownikami, **Edyta Muszyńska** zastępca dyrektora Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego wraz ze współpracownikami, **Bartłomiej Stecki** zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Juliusz Tetzlaff** dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Małgorzata Wójcik** zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Jacek Kozłowski** główny specjalista ds. legislacji w Departamencie Prawnym Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz **Adam Ostrowski** przedstawiciel Związku Miast Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 148. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Projekt porządku posiedzenia został paniom i panom przedstawiony. Stwierdzam kworum wymagane regulaminem Sejmu. Czy ktoś z pań i panów posłów ma uwagi do projektu porządku tego posiedzenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia. Przystępujemy zatem do jego realizacji.

W punkcie pierwszym proszę przedstawiciela ministra rozwoju i technologii o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 274 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego Ministerstwa Rozwoju i Technologii Piotr Gołębiowski:

Piotr Gołębiowski zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

Szanowny panie przewodniczący, szanowne panie i panowie posłowie, już trzeci raz Komisja zajmuje się tym tematem. Dosyć szczegółowo na ten temat dyskusja toczyła się 16 listopada 2022 r., kiedy my, jako Ministerstwo Technologii i Rozwoju, przedłożyliśmy nasze stanowisko w tej sprawie, m.in. zwracając uwagę na fakt, że wprowadzenie zakazu dla określonych grup materiałów wybuchowych do użytku cywilnego, tych pirotechnicznych, tylko w celu uniknięcia pewnych szkód dla zwierząt i ptaków spowodowałoby znaczny uszczerbek dla polskich przedsiębiorców. Nie przyniosłoby to również skutku rzeczywistego. Wprowadzenie zakazu dla tych kategorii spowodowałoby, że produkcja przesunęłaby się na inne kategorie, bo dopuszczalna wartość huku, hałasu dla wszystkich kategorii jest taka sama. Czyli to rozwiązanie nie byłoby skuteczne. Zresztą jest to zgodne z przepisami unijnymi.

Zwróciliśmy również uwagę na to, że kluczowe znaczenie mają tutaj przepisy prawa miejscowego i kompetencje wojewodów oraz rad powiatów i rad gmin do tego, aby w określonym miejscu i czasie wprowadzać zakazy stosowania wyrobów pirotechnicznych, szczególnie w okresie sylwestra i różnych wydarzeń gromadzących duże ilości obywateli. Komisja rozpatrzyła na 131. posiedzeniu stanowisko naszego ministerstwa i poprosiła o podjęcie analizy do możliwości przyjęcia jakiś uniwersalnych i ogólnopolskich ograniczeń.

Zwróciliśmy się do MSWiA o takie stanowisko w tej sprawie. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji 27 czerwca 2023 r. przedłożyło stanowisko, które w dużej mierze jest tożsame z naszym stanowiskiem. Zwracając szczególnie uwagę na to, że czasowe ograniczenia dotyczące używania wyrobów pirotechnicznych wprowadzane przez wojewodów bądź też przez rady powiatów i rady gmin są skutecznym środkiem przeciwdziałania różnym niepożądanym zjawiskom mającym negatywny wpływ na przyrodę.

W swoim wystąpieniu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zwróciło także uwagę na fakt, że Policja w każdym z takich wypadków reaguje, jako organ do tego przewidziany do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, inicjowania i organizowania działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń.

Tak więc potwierdziły się pewne tezy, które formułowaliśmy już uprzednio. Jako konkluzja, jako Ministerstwo Rozwoju i Technologii zwróciliśmy się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z prośbą, aby w ramach swoich kompetencji minister

wystąpił do wojewodów o informacje w zakresie wydawania czasowych zakazów korzystania z wyrobów pirotechnicznych przez wojewodów, a także rad powiatów i rad gmin. Zebrane informacje za lata 2020–2023 pozwolą na dokonanie pogłębionej analizy obowiązujących przepisów i praktyki ich stosowania. Ponieważ tych danych w tej chwili nie ma, bardzo byśmy prosili Komisję o możliwość dania jeszcze czasu na zebranie tych danych i przedłożenie ich do wiadomości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

W jakiej perspektywie, panie dyrektorze, spodziewacie się państwo takiej dodatkowej odpowiedzi?

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Piotr Gołębiowski:

Myślę, że wrzesień–październik.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę, panie pośle o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chyba to co padło na początku, że problem będzie powracał. Na pewno będzie problem powracał. Tutaj należy przyjąć za pozytyw, że ministerstwo tym razem bardzo skrupulatnie podeszło do sprawy i te dodatkowe informacje, myślę, że będą ważne zarówno dla nas jako Komisji do Spraw Petycji, jak również dla samego ministerstwa. Myślę, że poczekajmy na te informacje.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czyli wystąpmy o uzupełnienie, o tę informację, bo to będzie ten tryb formalny.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak że występujemy o uzupełnienie. Nie zamykamy prac nad petycją, tylko dopiero jak będzie ta pełna informacja, również MSWiA, będziemy rozstrzygać ostatecznie. Tak?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Zatem, Komisja występuje o uzupełnienie o te informacje, które będę w odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji na wystąpienie ministra rozwoju i technologii. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję państwu.

Widzę, że kolejna sprawa też chyba państwa.

Mamy nadzieję, że możliwie szybko państwo nam tę odpowiedź dostarczycie, bo wtedy może udałoby się w tej kadencji zamknąć sprawę tej petycji. Tak?

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Piotr Gołębiowski:

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To prosimy o taką informację zaraz jak będziecie państwo to mieli, a my wtedy ostatecznie rozpatrzymy tę petycję. Dziękuję.

W punkcie drugim proszę ponownie przedstawiciela ministra rozwoju i technologii o przedstawienie odpowiedzi tym razem na dezyderat nr 303 skierowany do ministra infrastruktury w sprawie zmian w ustawie z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Pan, proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii Bartłomiej Stecki:

Dzień dobry. Bartłomiej Stecki zastępca dyrektora Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie dyrektorze, jakby pan troszkę bliżej mikrofonu i żeby głośniej, żebyśmy pana lepiej słyszeli. Dziękuję.

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Bartłomiej Stecki:

Reprezentuję Departament Architektury, Budownictwa i Geodezji w Ministerstwie Rozwoju i Technologii. Nazywam się Bartłomiej Stecki.

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, dezyderat 303 dotyczył tak naprawdę petycji w zakresie trzech takich zmian punktowych w ustawie Prawo budowlane. Może w kolejności postaram się w skrócie omówić odpowiedź jaką przygotowaliśmy. Dodam tylko jeszcze, że minister oczywiście w uzgodnieniu z głównym inspektorem nadzoru budowlanego w tym zakresie przygotowywał odpowiedź i stanowisko było skonsultowane z GUMB-em.

Jeżeli chodzi o pierwszy postulat, dotyczy on zmiany w art. 71 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo budowlane. Artykuł mówi o procedurze tzw. zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego. Postulat wnioskodawcy dotyczył tego, aby w przypadku takiej zmiany sposobu użytkowania zrezygnować z konieczności przedłożenia organowi aa-b, czyli organowi administracji architektoniczno-budowlanej zaświadczenia od wójta, burmistrza, prezydenta miasta o zgodności takiej planowanej zmiany z planem miejscowym. Po przeanalizowaniu takiego postulatu, wydaje się w naszej ocenie, że nie jesteśmy przeciwni, aby taka zmiana została wprowadzona, bowiem organ administracji architektoniczno -budowlanej jest zobowiązany de facto zbadać zgodność tego planowanego zamierzenia, tej planowanej zmiany sposobu użytkowania przede wszystkim z planem miejscowym. Zaś tam, gdzie to jest wymagane, a tego planu nie ma, musi być decyzja o warunkach zabudowy uzyskana przez inwestora. W związku z tym można powiedzieć, że przychylamy się do tej zmiany, czyli postulatu pierwszego.

Jeżeli chodzi o drugi postulat w ramach tej petycji, on dotyczy innego punktu tego samego artykułu, który zobowiązuje na dzień dzisiejszy dostarczenia przez inwestora ekspertyzy technicznej takiego zamierzenia, w przypadku którego ma nastąpić zmiana sposobu użytkowania.

Wnioskodawca postuluje, żeby ten obowiązek został wyłączony w odniesieniu do określonych kategorii obiektów budowlanych. Może nie będę wszystkich przytaczał. Nasze stanowisko jest w tym zakresie negatywne, ponieważ obiekty, które miały być z tego obowiązku wyłączone są dzisiaj realizowane w bardzo uproszczonej procedurze, typu garaże, wiaty, jakieś budynki rekreacji w sytuacji zmiany sposobu użytkowania. W przypadku realizacji tych obiektów nie jest wymagana żadna dokumentacja techniczna i w przypadku ich realizacji nie musi uczestniczyć podmiot profesjonalny, czyli posiadający uprawnienia w zakresie budownictwa. Jest to realizowane przez inwestora, często się to tak odbywa. Natomiast zwolnienie w tej sytuacji z obowiązku dostarczenia ekspertyzy inwestora, który chciałby zmienić sposób użytkowania takiego obiektu na przykład na budynek mieszkalny doprowadziłoby do tego, że taki nowy budynek zostałby de facto zrealizowany bez udziału po pierwsze, profesjonalnego uczestnika procesu inwestycyjno-budowlanego jakim jest projektant, inżynier bądź kierownik budowy i mogłoby po prostu prowadzić do obchodzenia przepisów prawa. Czyli dochodziłoby do budowania tych drobnych takich obiektów w uproszczonej procedurze, a w konsekwencji na wniosek dotyczący zmiany sposobu użytkowania takiego obiektu, moglibyśmy mieć budynki użytkowane w sposób, na który dzisiaj takie budynki wymagają powiedzmy pełnej procedury. Czyli co najmniej projektu budowlanego sporządzonego przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia. Tutaj bylibyśmy przeciwni za tym rozwiązaniem.

Trzeci postulat, to jest bardziej taki, można powiedzieć, trochę prawny, odnosi się do art. 30. Artykuł ten reguluje procedurę zgłoszenia do organu aa-b przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego i przepis ten mówi mniej więcej tyle, że w przypadku, kiedy

organ uzna, że wniosek czy zgłoszenie inwestora powinno zostać uzupełnione ponieważ posiada pewne braki, to zgodnie z dzisiejszymi przepisami, takie wyzwanie przerywa bieg terminu, który organ ma na zgłoszenie ewentualnego sprzeciwu do takiego zgłoszenia. Projektodawca zaproponował, żeby zamiast tego przerywania biegu następowało de facto jego zawieszenie. Natomiast tu również jesteśmy przeciwni. Uważamy, już pomijając takie negatywne skutki z punktu widzenia samej procedury administracyjnej dla organów, ponieważ termin na analizę kompletnego zgłoszenia byłby o wiele krótszy, organ nie mógłby się zapoznać z tą dokumentacją tak wnikliwie jakby miał na to pełne 30 dni. W związku z tym uważamy, że ten termin powinien biec od początku, tak jak zresztą ma to miejsce w przypadku innych procedur. Termin powinien być de facto liczony od kompletnego wniosku złożonego, spełniającego wszystkie wymogi formalne. W związku z tym jesteśmy przeciwni dokonywania tej zmiany. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Petycję referował pan poseł Wojciechowski. Proszę o pana posła stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chyba wyjaśnienia wskazują, że w znacznej części petycja została w ostatnim czasie zrealizowana, gdyż te obiekty są realizowane w trybie uproszczonym. Myślę, że należy uznać, że postulaty, które zostały zawarte w petycji, zostały w znaczącej części zrealizowane, praktycznie w całości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Nasz stały doradca sugeruje w kontekście też tego co pan dyrektor deklarował, jak rozumiem, akceptację dla zmiany w art. 71 ust. 2 pkt 4, że to jest sprawa taka, powiedziałbym, oczywista. Tak, panie dyrektorze?

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Bartłomiej Stecki:

Można tak powiedzieć. Dzisiaj jest…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Chciałem powiedzieć, że nasz stały doradca sugeruje, że Komisja mogłaby wystąpić z inicjatywą ustawodawczą w tej sprawie. Panie pośle, tak? Panie dyrektorze byłaby akceptacja? Ponieważ to będzie ta prosta ścieżka w sprawie, która wydaje się jakby niekontrowersyjna.

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Bartłomiej Stecki:

Nie powinno to budzić kontrowersji, to do uznania pana przewodniczącego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Oczywiście w czasie prac nad tym mogą być jeszcze zgłaszane różne uwagi, ale jak rozumiem z państwa stanowiska i pana posła, to tak się wydaje.

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Bartłomiej Stecki:

My zapewne zajmiemy stanowisko.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem proponuję, abyśmy przyjęli odpowiedź ministra, to po pierwsze. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę.

Po drugie, byśmy wystąpili jako Komisja, z inicjatywą ustawodawczą w zakresie art. 71 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo budowlane. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję. Oczywiście Komisja przyjęła też odpowiedź.

Szanowni państwo, w punkcie trzecim proszę przedstawiciela ministra finansów o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 307 w sprawie harmonizacji przepisów art. 24 ust. 3g ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 9 ust. 2g ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Kto z państwa? Czy mamy przedstawiciela ministra finansów? Nie mamy. Nie mamy, ale też w zgłoszeniach niestety nie było potwierdzenia.

Szanowni państwo, w tej sytuacji proponuję zdjęcie tego punktu, bo bez obecności przedstawiciela ministra finansów uważam, że nie byłoby możliwe rozstrzygnięcie tej kwestii. Czy wobec takiej propozycji byśmy zdjęli to z porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Proszę sekretariat o ponowienie wystąpienia i zwrócenie uwagi, że nie tylko dobrym obyczajem, ale też obowiązkiem ministra jest wskazanie swojego przedstawiciela na posiedzenie Komisji.

Szanowni państwo, w punkcie czwartym proszę przedstawiciela ministra rodziny i polityki społecznej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 308 w sprawie waloryzacji świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Kto z państwa? Pani, proszę.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Małgorzata Wójcik:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, nazywam się Małgorzata Wójcik, jestem zastępcą dyrektora w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Dezyderat nr 308 dotyczył waloryzacji świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Tak jak zostało wskazane w naszym piśmie, zbiorowość osób z niepełnosprawnościami jest zbiorowością bardzo zróżnicowaną, stąd też kierunki działań legislacyjnych muszą być bardzo zróżnicowane.

Jednym z przejawów właśnie działań legislacyjnych było ustanowienie świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji i to było stworzenie ram prawnych umożliwiających wsparcie osób najbardziej potrzebujących. Pomoc państwa bowiem, powinna być kierowana do tych osób najbardziej zagrożonych wykluczeniem społecznym i zawodowym, a do takich niewątpliwie należą osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji posiadające niski status materialny.

Co ważne, należy zaznaczyć, że od 1 marca 2023 r. została zwaloryzowana miesięczna kwota uprawniająca do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Wzrosła ona z kwoty 1896 zł 13 gr brutto do kwoty 2157 zł 80 gr brutto. Według danych, które otrzymaliśmy od organów emerytalno-rentowych, świadczenie uzupełniające zostało wypłacone 572 683 osobom. Natomiast łączna kwota już w zaokrągleniu wyniosła 269 206 tys. zł. Należy zaznaczyć, że w ministerstwie są oczywiście prowadzone prace analityczne dotyczące skutków finansowych wprowadzenia waloryzacji świadczenia uzupełniającego.

Dodatkowo też, tak jak już wspomniałam na początku, kierunki działań legislacyjnych są różnorakie i należy wspomnieć o tym, że niedawno została uchwalona ustawa o świadczeniu wspierającym. Jest to kolejne rozszerzenie wsparcia finansowego dla osób z niepełnosprawnościami. Oświadczenie wspierające będzie kierowane do osób z niepełnosprawnością od ukończenia 18. roku życia, bez względu na dochody osiągane przez tę osobę lub członków jej rodziny. Kwota otrzymywanego świadczenia wspierającego będzie powiązana z wysokością renty socjalnej i będzie wynosiła od 40% do 220% renty socjalnej. Oczywiście też warto zaznaczyć, że wraz z roczną waloryzacją renty socjalnej świadczenie wspierające również będzie waloryzowane i świadczenie wspierające będzie przysługiwało niezależnie od innych form wsparcia. Bardzo uprzejmie proszę o przyjęcie wyjaśnień.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Komisja do Spraw Petycji poprzez dezyderat zwróciła się o przedstawienie szczegółowych informacji na temat ewentualnych skutków finansowych wprowadzenia waloryzacji świadczenia uzupełniającego, jak również o wskazanie liczby osób pobierających to świadczenie oraz

ewentualnych danych statystycznych obrazujących charakterystykę tej grupy, a także o rozważenie możliwości podwyższenia świadczenia w zależności od wskaźnika inflacji.

W odpowiedzi na dezyderat z Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej pani dyrektor przedstawiła nam tutaj informację, iż na koniec kwietnia br. świadczenie uzupełniające zostało wypłacone 572 683 osobom. Skutki finansowe wprowadzenia waloryzacji świadczenia uzupełniającego są przedmiotem zaawansowanych prac analitycznych prowadzonych w ministerstwie. W odpowiedzi na dezyderat otrzymaliśmy również informację o nowym rodzaju świadczenia, dedykowanym osobom niepełnosprawnym. Chodzi o świadczenie wspierające, które zostało tutaj przedstawione i omówione.

Do Komisji do Spraw Petycji wpłynęło też pismo w sprawie odpowiedzi na dezyderat, że nie dotyka ona wniesionego w dezyderacie problemu, jeżeli chodzi o skutki finansowe, chodziłoby o zmierzanie do wypracowania jakichś dodatkowych informacji, jeżeli chodzi o waloryzację świadczenia uzupełniającego. Oprócz informacji o ilości osób pobierających to świadczenie, nie otrzymaliśmy dodatkowych informacji. Natomiast rzeczywiście w międzyczasie również w polskim parlamencie, w Sejmie został wypracowany nowy rodzaj świadczenia wspierającego. Tak więc, po prostu jest pytanie, jak należałoby to interpretować?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ktoś z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Nie widzę. Chciałbym dopytać, pani dyrektor mówiła, że prowadzone są zaawansowane prace analityczne. Jak one są zaawansowane, na jakim one są etapie? Co jest przedmiotem tej analizy, a zwłaszcza kiedy będą rezultaty tych prac analitycznych?

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Małgorzata Wójcik:

Na ten moment jeszcze nie mam takich informacji, które mogłabym przekazać. Są to jakieś, tak jak tu wskazano, prace analityczne z udziałem oczywiście kierownictwa resortu. Natomiast jeszcze nie zostały przekazane do wiadomości publicznej żadne oficjalne dane czy wyliczenia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie pośle, a jak byśmy wystąpili o uzupełnienie właśnie odpowiedzi? Właśnie i w tym zakresie, który pan wskazywał, że tam tych informacji, ale tu zwłaszcza to, bo myślę, że jest to jedna z tych kluczowych kwestii, na ile tu będzie mechanizm, który nie będzie zdany na takie jednorazowe, incydentalne decyzje, a na ile będzie ten mechanizm waloryzacji. Możemy tak?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proponuję, że wystąpimy o uzupełnienie odpowiedzi, szczególnie w zakresie tych informacji wskazanych przez pana posła, ale też w sprawie tych prac analitycznych, dotyczących skutków wprowadzenia waloryzacji. Czego dotyczą te prace? Co jest przedmiotem tych analiz? Na jakim one są etapie? Kiedy będą znane ich rezultaty? Tak?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

W kolejnym punkcie proszę przedstawiciela ministra rozwoju i technologii o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 310 w sprawie poprawy dostępności mieszkań na wynajem poprzez wsparcie funkcjonowania społecznych agencji najmu oraz działania mające na celu ograniczenie liczby pustostanów. Pan, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii Juliusz Tetzlaff:

Juliusz Tetzlaff, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Departament Mieszkalnictwa.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o odpowiedź na dezyderat, to dostaliście ją państwo pisemnie, więc tylko ją streszczę i odniosę się do najważniejszych rzeczy, które w niej są wyjaśniane. Przede wszystkim, że dane dotyczące pustostanów, które wynikały z ostatniego spisu powszechnego, szacującego te liczby powyżej 1,5 mln, blisko 1,8 mln, oczywiście są alarmujące, o tyle musimy wziąć pod uwagę, że dokonywane były w szczycie pandemii, kiedy wiele mieszkań po prostu wynajmowanych stało pustych, co było związane z lockdownem. Również fakt, że spis ten dokonywany był jeszcze przed okresem wojny, która toczy się za naszą wschodnią granicą, gdzie też po tym okresie wielu uchodźców wojennych z Ukrainy znalazło miejsce tak naprawdę w tych mieszkaniach, które nie były do tego czasu wykorzystane.

Jeśli chodzi o działania rządu i to co prowadzimy w ramach Ministerstwa Rozwoju i Technologii, to chciałbym wspomnieć przede wszystkim o rozwoju instrumentów wspierających budownictwo komunalne, gdzie w 2020 r., a także i w kolejnych nowelizacjach usprawniliśmy model udzielania wsparcia także na remont pustego lokalu, który znajdował się w posiadaniu gminy. Obecnie gminy mogą uzyskać 80% na remont takiego lokalu, który jest niezamieszkały na jego wyremontowanie, a stan techniczny w przypadku mieszkań znajdujących się w posiadaniu samorządów był główną przyczyną tego, że one były niewykorzystywane do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Ten instrument się bardzo dobrze rozwija i na budowę nowych mieszkań jak i na remonty udzielamy z roku na rok właśnie od tego 2021 r. – ustawa weszła w życie z początkiem 2021 r. – udzielamy coraz więcej wsparcia. Są to liczby już czterokrotnie wyższe tak naprawdę niż w tym programie wspierającym budownictwo komunalne przed dokonaną nowelizacją.

Natomiast jeśli chodzi o społeczne agencje wynajmu, które też były w dezyderacie poruszone, to Sejm na ostatnim posiedzeniu przyjął, już po rozpatrzeniu przez Senat, ustawę, która zawiera m.in. rozwiązania pozwalające uzyskiwać wsparcie także społecznym agencjom najmu na dzierżawę lokali od osób prywatnych, remontowanie ich i następnie wynajmowanie osobom wskazywanym przez gminę przy zachowaniu niskiego czy też ograniczonego czynszu dającego bezpieczeństwo najmu. Te przepisy zostały już przyjęte i skierowane są do podpisu prezydenta. Tak że kolejny z tych instrumentów wspierających udostępnianie pustostanów na potrzeby mieszkaniowe został przeprowadzony. Czyli w zakresie tych elementów, które znajdują się w obszarze działania samorządu i o które możemy oprzeć nasze programy, wydaje mi się, że te działania są realizowane i liczę na to, że będą się rozwijać. Głównie zachęcam do tego, aby mówić o nich w samorządach, bo to one muszą być de facto wnioskodawcą albo inicjatorem polityki mieszkaniowej wykorzystującej takie zasoby na swoich terenach. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Komisja do Spraw Petycji poprzez dezyderat zwróciła się do Ministerstwa Rozwoju i Technologii o dokonanie analizy możliwości działań prawnych mających na celu ograniczenie liczby pustostanów, w tym możliwości ewentualnego ich opodatkowania oraz również o informację na temat dotychczasowych doświadczeń funkcjonowania społecznej agencji najmu, które miały właśnie usprawnić lukę na rynku nieruchomości.

W odpowiedzi na dezyderat i również tutaj w odpowiedzi pana dyrektora uzyskaliśmy bardzo szczegółowe informacje na temat rządowego wsparcia finansowego gmin, których budżety nie pozwalają na samodzielne podejmowanie decyzji inwestycji mieszkaniowych. Wskazane zostały również ułatwienia w zagospodarowaniu pustostanów, przy okazji także w związku z potrzebami zakwaterowania dużej liczby uchodźców z Ukrainy – tu mowa o ustawie o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, która reguluje uproszczone procedury dla przebudowy, remon-

tów i zmiany sposobu użytkowania budynków lub ich części przeznaczonych docelowo na cele mieszkaniowe.

Natomiast w zakresie społecznych agencji najmu uzyskaliśmy też informację, że przepisy, które regulują, doprecyzowują pewne obszary, są poddane w tej chwili zmianom. W odpowiedzi na dezyderat otrzymaliśmy informację, że 26 maja 2023 r. została właśnie przyjęta ustawa przez Sejm rozszerzająca działalność społecznych agencji najmu o możliwość przekształcenia dzierżawionych pustostanów w lokale, które przeznaczone zostaną osobom, dla których jedyną możliwością zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych jest dostępny czynszowo najem. Wskazana ustawa w czasie przygotowania odpowiedzi była procedowana w Senacie. Aktualnie, tak jak wspomniał pan dyrektor, 7 lipca b.r. Sejm rozpatrzył stanowisko Senatu i ustawa została skierowana do podpisu prezydenta. Mając na uwadze te wszystkie informacje i podjęte działania w imieniu Komisji do Spraw Petycji wnoszę o przyjęcie odpowiedzi na dezyderat 310. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Również nasz stały doradca pan Krzysztof Pater bardzo podobnie, jak pan poseł, potwierdza, że odpowiedź jest wyczerpująca. Przedstawia stan i złożoność problematyki tzw. pustostanów. Działania podejmowane przez rząd celem poprawy dostępności mieszkań na wynajem, w tym wsparcie społecznego najmu. Wskazano także na ostatnie rozwiązania legislacyjne mające na celu zmniejszenie atrakcyjności nabywania wielu mieszkań w jednej nieruchomości. Pan Pater także rekomenduje przyjęcie odpowiedzi.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. W kolejnym punkcie mamy petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie dotyczącym uproszczenia zasad wydawania orzeczeń o niepełnosprawności. Petycję zreferuje pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy mającej na celu uproszczenie zasad wydawania orzeczeń o niepełnosprawności. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Jak wskazuje wnioskodawca petycji, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wydawane są na czas określony, co oznacza, że osoba z niepełnosprawnością co kilka lat zobowiązana jest ponownie zebrać całą medyczną dokumentację i dostarczyć ją razem z wnioskiem oraz zaświadczeniem o stanie zdrowia do właściwego zespołu do spraw orzekania niepełnosprawności. Aby skorzystać ze świadczeń czy dofinansowania do przedmiotów ortopedycznych, czy środków pomocniczych osoby z niepełnosprawnością są zobligowane każdorazowo dołączyć do wniosku kopię aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, nawet jeśli jest to stale powtarzający się zakup.

Autor petycji zaproponował konkretne rozwiązanie między innymi zakładające utworzenie instytucji Centrum Osoby Niepełnosprawnej jako organu pomocniczego i pośredniczącego w kontaktach pomiędzy osobami niepełnosprawnymi a organami państwowymi. Centrum Osoby Niepełnosprawnej byłoby organem właściwym do wnoszenia wniosków o świadczenia przysługujące osobom niepełnosprawnym. W centrum znajdowałaby się również cała aktualna dokumentacja medyczna danej osoby.

Ponadto autor petycji postuluje o zlikwidowanie obowiązku każdorazowego składania kopii aktualnego orzeczenia do kolejnych wniosków składanych w tej samej sprawie. Wprowadzenie tylko bezterminowo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności o niezdolności do samodzielnej egzystencji, niezdolności do pracy itd., a konieczność wydania nowego orzeczenia zachodziłaby tylko w przypadku zmian w stanie zdrowia.

Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, postulowane zmiany mieszczą się w swobodzie legislacyjnej ustawodawcy. Niemniej jednak postulat wydawania jednego orzeczenia dla celów rentowych oraz stwierdzającego niepełnosprawność może budzić wątpliwości

z uwagi na istniejące odrębności instytucji i celów orzekania o niepełnosprawności oraz orzekania o niezdolności do pracy. Również brak jest źródeł finansowania proponowanych rozwiązań. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. W kontekście petycji, którą przedstawił pan poseł, chciałbym wspomnieć, że wczoraj na posiedzeniu Parlamentarnego Zespołu ds. Osób z Niepełnosprawnościami wskazane zostało, jako jeden z priorytetów na następną kadencję, powołanie ministra do spraw niepełnosprawności. Ponieważ wiele osób odczuwa taki, jakby to powiedzieć, labirynt urzędów, labirynt przepisów i w tym labiryncie potrzebny jest ktoś, kto byłby takim jasnym punktem, znaczy łatwo odnajdywalnym punktem i kto by też miał prawdziwe uprawnienia koordynacyjne między różnymi organami państwa. Padła rekomendacja, by to był minister w randze sekretarza stanu, ale w Kancelarii Premiera, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Czyli nieprzypisany jednemu z ministrów, bo wtedy jego możliwości oddziaływania na inne ministerstwa są w oczywisty sposób ograniczone, co od dawna zauważamy.

Myślę, że ten problem, który został przedstawiony w petycji i który zreferował pan poseł, jest kolejnym takim bardzo mocnym potwierdzeniem potrzeby takiej funkcji. Niepełnosprawność dotyczy wszystkich i to nie jest kwestia jakiejś konstrukcji retorycznej, tylko ona jest prostym faktem biologicznym. Bardzo łatwo sprawdzalnym, że każdy w ciągu życia doświadcza w różnym stopniu różnych ograniczeń, a na starość wszyscy doświadczają postępujących ograniczeń. Dlatego chodzi o urząd, który ma zająć się zjawiskiem powszechnym, dotyczącym nas wszystkich. I to orzekanie o niepełnosprawności jest rzeczywiście też elementem takiego zagubienia wielu ludzi, bo mając świadomość, że mają jedno orzeczenie, dziwią się, że to nie jest orzeczenie wystarczające w wielu sytuacjach. Zatem bez wątpienia, to jest problem, który wymaga wyjaśnienia. Zresztą od lat ugrzęzły prace nad nowym systemem orzekania o niepełnosprawności i to też miało uprościć, ujednolicić i ułatwić funkcjonowanie ludziom. Oczywiście to nie jest proste, ale ugrzęzło i na razie wygląda na to, że nie ma perspektywy, żeby to naprzód ruszyło.

Dlatego w tej sytuacji, patrząc też na rekomendację pana Krzysztofa Patera, który bez wątpienia akurat w tej dziedzinie ma szczególne kompetencje, to chciałem powiedzieć, że pan Krzysztof Pater rekomenduje byśmy wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów, bo problematyka dotyczy wielu ministrów, z prośbą o kompleksową informację, a w szczególności postawienie pytań, w jakich okolicznościach osoby z niepełnosprawnością są zobowiązane przedkładać kopie orzeczenia o niepełnosprawności ubiegając się o świadczenia finansowe ze środków publicznych. Po drugie, czy ten wymóg może zostać zniesiony? Po trzecie, jak działa system ewidencji decyzji o orzeczeniu niepełnosprawności? Kto ma do niego dostęp? W jaki sposób można w tym systemie odnotować mające moc prawną zmiany dokonane wyrokiem sądów lub decyzji organów rentowych, które pod pewnymi warunkami są tożsame na przykład z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności? Wreszcie, czy można zapewnić przepływ dokumentacji medycznej pomiędzy ZUS i zespołami orzekającymi o niepełnosprawności? Takie kwestie uważa pan Krzysztof Pater za konieczne do wyjaśnienia.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Panie pośle, bardzo proszę o pana konkluzję i rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, również podzielam postulat, aby skierować dezyderat do prezesa Rady Ministrów w tych obszarach, które zostały przed chwilą przedstawione. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją. Bardzo dziękuję.

W kolejnym punkcie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w zakresie przepisów dotyczących skargi nadzwyczajnej. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wpłynęła petycja dotycząca właśnie skargi nadzwyczajnej, a dokładanie rozszerzająca listę podmiotów, które mogłyby ją złożyć: 20 senatorów lub 30 posłów, lub też powołania, czy też równocześnie powołania komisji, która w parlamencie zajmowałaby się skargami nadzwyczajnymi i miała uprawnienia składać te skargi do Sądu Najwyższego.

Do petycji dołączony jest projekt ustawy zmian w dotychczasowych przepisach. Jest też szczegółowe uzasadnienie, którym kierowali się składający, przedkładając tę petycję. Do petycji została dołączona także opinia Biura Analiz Sejmowych szczegółowo rozpatrująca problem.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, problem może nie z jakością a poczuciem sprawiedliwości, może w ten sposób bardziej by to należało powiedzieć, w przypadku orzeczeń sądowych występuje dość powszechnie. Wiele osób przychodzi do biur poselskich wskazując pewne niesprawiedliwości, które ich zdaniem, a często także analizując sprawę należy przynajmniej w części te wątpliwości podzielić.

Skarga nadzwyczajna jest takim wyjątkowym sposobem zaskarżenia danego wyroku i w tym wypadku ilość podmiotów została ograniczona. Nie jest to powszechne prawo, które dotyczy każdego, ale z drugiej strony każdy ma możliwość złożenia wniosku do uprawnionego organu, czy to jest rzecznik praw obywatelskich, czy prokurator generalny, o złożenie takiej skargi. Oczywiście każde dodatkowe działanie, które mogłoby wprowadzić większą kontrolę, przede wszystkim większy nadzór nad sposobem rozstrzygania tych skarg należy uznać za pozytywny. Natomiast myślę, że w tej sytuacji powinniśmy wystąpić z dezyderatem do Ministerstwa Sprawiedliwości o ustosunkowanie się do tych propozycji. Na pewno są to propozycje, które były brane pod uwagę i warto po tych kilku latach doświadczeń ze skargą nadzwyczajną tutaj rozważyć tę możliwość. Proponuję wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Czy ktoś z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Nie słyszę.

Wspomnę tylko, że pan Krzysztof Pater wskazuje, że proponowane w petycji rozwiązania legislacyjne są wadliwe z wielu powodów, że trudno w oparciu o takie propozycje dokonywać zmian w tej instytucji. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak, zauważyłem, że te rozwiązania nie są do końca legislacyjnie dobrze przygotowane. Potraktowałem je jako pewną wytyczną do stworzenia danego przepisu, a nie konkretnym przepisem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że to trzeba bardzo wyraźnie zaznaczyć, że Komisja nie postuluje wprowadzania rozwiązań realizujących propozycje zawarte właśnie w petycji. Ponieważ wnoszący petycję proponuje między innymi przyznać rolę senatorom w procedurze, w której wyznacza się zadania dla marszałka Sejmu. Jest to więc w ogóle pomieszanie. Trzeba to doprecyzować w takim zakresie, w jakim pan poseł wskazał, można tę instytucję usprawnić, ale nie według wskazań, które są wprost w petycji.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji by wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją. Dziękuję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie tym razem petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy w zakresie dotyczącym uprawnień pokrzywdzonego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w zasadzie petycja dotyczy sytuacji, kiedy zostaje przez sąd karny orzeczone naprawienie szkody bądź zadośćuczynienie i osoba, która jest pokrzywdzona na mocy wyroku karnego staje

się wierzycielem tak naprawdę sprawcy, który ma w związku z tym dług w stosunku do osoby pokrzywdzonej.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, kiedyś troszkę rozmawialiśmy właśnie na ten temat. Ponieważ tu wychodzi ten problem, że w wypadku, kiedy na przykład jest zbieg zadośćuczynienia czy też naprawienia szkody i grzywny, to państwo niestety tutaj ma pierwszeństwo, czyli koszty procesu i różne inne, które zostają nałożone na sprawcę. Ponadto często sprawca traci możliwość zarabiania na to zadośćuczynienie własną pracą z uwagi na to, że trafia do zakładu karnego. W ostatnim czasie miałem kilka takich sytuacji, że pokrzywdzony przyszedł do mojego biura i powiedział, że nie chce, żeby ten sprawca siedział w więzieniu, bo jak nie siedział w więzieniu, to jeszcze coś tam płacił. Jak poszedł siedzieć, to już zupełnie kompletnie nic nie płaci. Czyli tu jest ten problem.

Autor petycji proponuje, aby dać większe uprawnienia pokrzywdzonemu w momencie, kiedy toczy się proces i później po tym procesie. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, nie do końca tutaj się z tym zgadzam. Nie każdy pokrzywdzony będzie chciał sprawcy patrzeć w oczy siedząc naprzeciwko siebie w sądzie. Myślę, że tu potrzebne są także inne rozwiązania. Oczywiście część, zwłaszcza takich drobniejszych spraw może w jakiś sposób ułatwić i też podnieść ściągalność. Może w mniejszym stopniu także narażać osoby pokrzywdzone na to, że pójdą do komornika i w zamian za opłatę komorniczą otrzymają protokół nieściągalności, bo takie sytuacje też są.

Na co też warto zwrócić uwagę, ponieważ będę proponował dezyderat, aby sądy większą uwagę zwracały podczas orzekania wszelkiego rodzaju warunków, czy to warunkowego zawieszenia, czy też warunkowego przedterminowego zwolnienia w zakresie kontroli właśnie naprawienia krzywdy, naprawienia szkody i zadośćuczynienia. Powinno być to powiązane i nawet powinno być, moim skromnym zdaniem, coś w rodzaju biznesplanu do naprawiania tej szkody w okresie warunkowego zwolnienia.

Myślę, że więcej na ten temat trudno jest powiedzieć bez odpowiedzi na te pytania, które tutaj powstały, ze strony ministerstwa. Dlatego w tym momencie proponuję dezyderat i dalszą dyskusję po otrzymaniu odpowiedzi ze strony ministra sprawiedliwości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pan Krzysztof Pater w swojej opinii pisze, iż autor postuluje, aby pokrzywdzony, będący w postępowaniu karnym przed sądem oskarżycielem posiłkowym, miał uprawnienia strony takiej jak ma obecnie prokurator. Obecnie, jeżeli sąd nałoży na skazanego obowiązek na przykład naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, to ten pokrzywdzony nie ma żadnej możliwości uzyskania od sądu jakiejkolwiek informacji czy sąd podjął wobec osoby skazanej czynności w zakresie zarządzenia wykonania kary i naprawienia szkody. Ma on jedynie prawo złożyć wniosek o informowanie go o opuszczeniu zakładu karnego przez skazanego. Nie ma natomiast żadnego prawa wnioskowania o zarządzenie wykonania kary, gdyby szkoda nie została w terminie wskazanym w wyroku naprawiona. Nie może wziąć czynnego udziału w posiedzeniu sądu w przedmiocie zarządzenia wykonania kary, odroczenia wykonania kary i nie jest także uprawniony do uzyskania informacji od sądu o podjętych decyzjach w postępowaniu wykonawczym wobec skazanego. Nie może tym samym mieć nawet świadomości czy w ogóle skazany wykonuje obowiązki nałożone przez sąd, szczególnie w zakresie naprawienia szkody. Pokrzywdzony nie ma więc praktycznie żadnych praw w postępowaniu karnym wykonawczym, gdyż nie jest stroną tego postępowania. Pan Krzysztof Pater także rekomenduje wystąpienie z dezyderatem do ministra sprawiedliwości.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Panie pośle, do ministra sprawiedliwości? Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, myślę, że jest tu jeszcze jedna kwestia. Ona się wprawdzie wprost w petycji nie przewija, ale w samej treści być może to zostało może nie do końca opisane. Jest Fundusz Sprawiedliwości i czy Fundusz Sprawiedliwości nie powinien być w tym wypadku pewnego rodzaju faktoringiem dla…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jak fundusz alimentacyjny w sytuacji, gdy zobowiązany do alimentów nie płaci i nie ma możliwości wyegzekwowania od niego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Coś w rodzaju Funduszu alimentacyjnego, tak, dokładnie. Natomiast z własnego doświadczenia wiem – z własnego, znaczy oczywiście biura poselskiego – że w momencie, kiedy jest orzeczone zadośćuczynienie czy też naprawienie szkody, wtedy fundusz nie ma możliwości wypłaty świadczenia, nawet w wypadku, kiedy działanie ze strony sprawcy, czy ta wypłata ze strony sprawcy jest zerowa. Fundusz może tylko wtedy, jeżeli nie zostanie właśnie w procesie orzeczone naprawienie szkody czy też zadośćuczynienie. Być może również tutaj należałoby dodatkowo zapytać, nawet jeśli tego nie ma, panie przewodniczący, wprost w petycji, to do rozpatrzenia tej petycji, myślę, że byłaby to istotna informacja. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo ważna i bardzo cenna uwaga. Tak, właśnie to się z tym ściśle wiąże, co zrobić w sytuacji, gdy nie można wyegzekwować od zobowiązanego naprawienia szkody i ten pokrzywdzony…

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Jeżeli to jest w procesie cywilnym oddzielnie zrobione, to jest możliwość z funduszu, a tu nie ma.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Właśnie, więc tu powinno to też być podobnie uwzględnione.

Szanowni państwo, czy wobec rekomendacji by wystąpić do ministra sprawiedliwości z dezyderatem w zakresie kwestii, które zostały przed chwilą przedstawione przez pana posła Wojciechowskiego, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

W kolejnym punkcie proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zwiększenia wsparcia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem kolejnej petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie zwiększenia wsparcia osób niepełnosprawnych, w szczególności wzrostu świadczenia stałego na przykład renty socjalnej oraz zwiększenie zasiłku świadczenia uzupełniającego, jak również ujednolicenie orzekania o niepełnosprawności i niezdolności do samodzielnej egzystencji. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne.

Zdaniem wnoszącego petycję, osoby niepełnosprawne z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS powinny być uwzględnione przy rozpatrywaniu zwiększonego wsparcia wraz ze wzrostem świadczenia stałego. Wnioskodawca składający petycję apeluje o zmianę w orzecznictwie i wyłonieniu niepełnosprawnych zdolnych do pracy zależnych od innych, od niezdolnych do podjęcia zatrudnienia.

Odnosząc się do postulatu wnioskodawcy, petycja uwzględnia zwiększone potrzeby finansowe osób z niepełnosprawnościami. Jednak poprzez brak sformułowania w petycji propozycji konkretnych działań nie jest możliwe dokonanie szczegółowej analizy przedmiotowych postulatów zarówno w zakresie merytorycznym jak i ekonomicznym. Natomiast widzimy, że jest to kolejna petycja, w której jest apel o zwiększenie finansowania dla osób niezdolnych do samodzielnych egzystencji. Przypominając też odpowiedź z Ministerstwa Polityki Społecznej i Rodziny, rząd wychodzi naprzeciw tym działaniom, bo jest w tej chwili przygotowane świadczenie wspierające, które od 1 stycznia 2024 r. wejdzie w życie. Jest to kolejny rodzaj właśnie wsparcia dedykowany osobom z niepełnosprawnościami. Tak więc, tych petycji jest wiele, natomiast w tej petycji akurat nie ma wskazanych żadnych konkretnych zmian. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Czy może panie? Nie. Myślałem, że panie może właśnie w tej sprawie.

Szanowni państwo, tak jak mówi pan poseł Warwas, podobne stanowisko wyraża pan Krzysztof Pater, że ustawa z 26 maja 2023 r. o świadczeniu wspierającym jest zbieżna z tym postulatem i ustawa będzie stopniowo wchodziła w życie, począwszy od 2024 r., i należałoby zaczekać na jej pierwsze efekty. Dlatego też pan Krzysztof Pater rekomenduje by uznać, że petycja jest realizowana również tą ustawą i trzeba na to poczekać.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Zatem uznajemy, że wobec właśnie tej ustawy i tej sytuacji zamykamy prace nad tą petycją. Tak?

Poseł Robert Warwas (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o zamknięciu prac nad tą petycją.

Szanowni państwo, w ostatnim punkcie porządku tego posiedzenia proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie uchylenia ustawy z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wpłynęła petycja, tak jak pan przewodniczący powiedział, o uchyleniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym i pozostawieniu przepisów, czy oparciu się wyłącznie o przepisy zawarte w konstytucji. Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, szczegółowo odnosząca się do zawartych kwestii. Wszystkie wymogi formalne zostały spełnione, więc dla formalności podam, że petycja może być rozpatrywana.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, biorąc pod uwagę nieprzewidywalność różnych sytuacji, w których może być wykorzystywana ustawa o zarządzaniu kryzysowym, w swoim założeniu ta ustawa zawsze będzie niepełna, zawsze będzie miała gdzieś braki, a w innych miejscach może powodować nawet jakieś utrudnienia. Tego się po prostu nie da przewidzieć. Norma zawarta w konstytucji nakładająca bardzo ogólne zadania na organy władzy państwowej, jest na tyle ogólna, że może być interpretowana na tyle szeroko, że z jednej strony być może w jakichś sytuacjach umożliwiłoby to jakieś działania, jednak może też stanowić istotne ryzyko, zwłaszcza biorąc pod uwagę trudne sytuacje kryzysowe. W związku z tym, moim zdaniem, ta ustawa lepsza lub gorsza jest jednak niezbędna do prawidłowego funkcjonowania.

Warto też zwrócić uwagę na to, że autor petycji podaje, że doskonale sobie z tym poradzi Rada Ministrów, rząd, a w terenie wojewodowie i nie są potrzebne żadne obowiązki, które są na samorządach. Wprawdzie tego autor nie podaje, ale przecież obowiązki są również na samych obywatelach w przypadku jakiejś sytuacji nadzwyczajnej – w przypadku sytuacji nadzwyczajnej konieczna jest współpraca wszystkich organów państwowych, samorządowych i społeczeństwa. Trudno sobie wyobrazić, aby działania w takich sytuacjach były żywiołowe, nie było określonych obowiązków, przede wszystkim właśnie może tu zależy na obowiązkach i ramach, w których należy się poruszać, wyznaczonych dla każdego organu władzy publicznej zarówno rządowej, samorządowej na różnych szczeblach.

Wydaje mi się, że petycja chociażby z powodu istoty swoich zmian, to nie jest zakres działania Komisji do Spraw Petycji. Po drugie, taka zmiana spowodowałaby swoisty chaos w przypadku jakichś sytuacji nadzwyczajnych. W związku z czym proponuję nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Mam przekonanie, panie pośle, że to jest niebezpieczna propozycja.

W moim przekonaniu, ta propozycja świadczy o tym, że autor zupełnie nie rozumie, jak działają organy administracji publicznej. Przecież gdyby nie było jasno określonej odpowiedzialności i zasad współpracy tych organów, to w sytuacji rzeczywiście jakiegoś

kryzysu nie wiadomo kto miałby podjąć działania, zastosować jakie środki i kto ponosi odpowiedzialność za efekt reagowania na sytuację kryzysową. Zaś wtedy bez wątpienia wiele instytucji musi ze sobą współpracować i musi być jasno określone jak ta współpraca przebiega, kto w tej współpracy podejmuje decyzje na przykład w sytuacji powodzi czy jakiegoś ogromnego pożaru i innych tego typu zdarzeń, powiedziałbym, klimatycznych, losowych.

W moim przekonaniu, to w ogóle nie wchodzi w rachubę. Możemy dyskutować, czy ta ustawa jest wystarczająco precyzyjna, czy ona rzeczywiście w sytuacjach kryzysowych stanowi podstawę skutecznego działania i jak ewentualnie tę ustawę poprawiać. Na pewno jednak uchylanie takiej ustawy, to byłoby bardzo niebezpieczne dla funkcjonowania państwa, funkcjonowania społeczeństwa. Dlatego też uważam, że absolutnie tego typu propozycja nie powinna być uwzględniana.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie. Nie słyszę. Zatem stawiam pytanie, czy są uwagi do rekomendacji by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w tej petycji.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Przypominam, że o godz. 12:30 mamy kolejne posiedzenie naszej Komisji. Dziękuję za udział w tym posiedzeniu. Zamykam posiedzenie Komisji.